

W naszej diecezji działa kilkadziesiąt zgromadzeń zakonnych męskich i żeńskich. Wśród nich są habitowe i bezhabitowe zakony żeńskie, księża-zakonnicy i mnisi. Członkowie każdego zgromadzenia są zobowiązani do życia według złożonych ślubów. Zgromadzenia żeńskie dzielą się na instytuty zakonne, klasztory kontemplacyjne, Stowarzyszenia życia apostołskiego oraz instytuty świeckie. Siostry zakonne mają obowiązek mieszkać w dwu lub trzyosobowych grupach. Dlatego w diecezji jest kilkanaście małych wspólnot zakonnych. Są klasztory, w których mieszka większa ilość sióstr. W takich klasztorach przysze zakonnice odbywają swoją formację. W naszej diecezji pracuje ponad 100 sióstr zakonnych.

W diecezji działają męskie instytuty zakonne. Dla lepszego zrozumienia specyfiki działalności zakonów i zgromadzeń proponujemy zapoznać się z informacjami o życiu i pracy sióstr nazaretanek i ojców franciszkanów. †

Zgromadzenie Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu

Siostry Najświętszej Rodziny z Nazaretu są powołane do szerzenia królestwa Bożej Miłości wśród ludzi przez naśladowanie Jezusa, Maryi i Józefa, których życie było skoncentrowane na miłości Boga i miłości wzajemnej. Świadectwo miłości dajemy poprzez całkowite oddanie się służbie Kościołowi. Pierwsze siostry nazaretanki przybyły do Grodna w 1908 roku i osiedliły się w klasztorze sióstr brygidek.

Początkiem pracy na rzecz mieszkańców Grodna i okolic było otwarcie pracowni tkackiej, gdzie spora liczba dziewcząt uczyła się wyrobu koców i kilimów. Była to odpowiedź na potrzebę kształcenia i przygotowania dziewcząt do pracy zawodowej. W okresie I wojny światowej

pracownia upadła. Odrodziła się w 1932 roku już nie tylko jako pracownia tkacka, ale także robót ręcznych i trykotarstwa. Przetrwała do 1942 roku.

W 1916 r. siostry otworzyły szkołę żeńską z programem gimnazjalnym. W roku szkolnym 1916/17 do szkoły uczęszczało 150 uczennic, a w 1918/19 około 400 (to była jedyna szkoła żeńska w Grodnie).

Siostry zajmowały się również działalnością katechetyczną. Po objęciu placówki w Grodnie siostry rozpoczęły starania o pozwolenie na odprawianie nabożeństw dla wiernych w swoim kościele.

W czerwcu 1909 roku zostało odprawione pierwsze nabożeństwo czerwcowe. Zorganizowano Sodalicję mariańską. W okresie wakacyjnym siostry organizowały rekolekcje dla pań i inteligencji grodzieńskiej.

Działalność wychowawcza sióstr nazaretanek miała na celu przede wszystkim dobro ucznia. Było to wychowanie całego człowieka. Odpowiadało ono również nauce Kościoła.

Działalność charytatywna w latach 1908-1940 obejmowała: opiekę nad chorymi; wydawanie obiadów dla biednych (30 osób dziennie); zbieranie i wydawanie odzieży dla biednych; podczas drugiej wojny światowej siostry pracowały w szpitalu dla jeńców (do 1943 roku) oraz prowadziły Dom starców.

Po zakończeniu drugiej wojny światowej oficjalna działalność sióstr nazaretanek w Grodnie była niemożliwa z powodu antykościelnej polityki władz sowieckich. Siostry, na miarę możliwości, pomagały biednym i potajemnie prowadziły działalność katechetyczną.

W latach dziewięćdziesiątych siostry znowu zaczęły prowadzić aktywną działalność katechetyczną i charytatywną na Białorusi. Odpowiadając na potrzeby czasu, siostry pracują jako katechetki w parafiach, w Grodnie prowadzą stołówkę dla biednych oraz otaczają swoją opieką chorych w miejscowych szpitalach. Organizują dni skupienia dla dziewcząt. Charyzmatem zgromadzenia jest praca na rzecz rodzin, stąd przy zgromadzeniu istnieje Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny. W Grodnie i innych miastach naszej diecezji siostry organizują comiesięczne spotkania, dni skupienia i rekolekcje dla rodzin.

Pomimo bogatej działalności sióstr nazaretanek, ich głównym zadaniem pozostaje modlitwa o moralne i religijne odrodzenie rodzin. W naszych czasach, kiedy tradycyjne wartości rodzinne są wyśmiewane i deptane, szczególnie ważne jest apostołstwo modlitwy.

Zakon Braci Mniejszych Konwentualnych

Dzieje OO. Franciszkanów w Grodnie sięgają 1635 roku. Od tego roku w Grodnie cały czas, z wyjątkiem lat 1975 – 1989, przebywają członkowie Zakonu Braci Mniejszych. Przy grodzieńskim klasztorze pracowało wielu świętobliwych franciszkanów. Byli to: sługa Boży o. Melchior Fordon, św. Maksymilian Kolbe, bł. Innocenty Guz, bł. Achilles Puchała. Obecna wspólnota

klasztoru OO. Franciszkanów w Grodnie składa się z trzech osób. Delegat o. prowincjała na Białorusi, przełożony domu zakonnego i proboszcz parafii - o. dr Józef Makarczyk; wikariusz klasztoru – o. Innocenty Szumowski; wikariusz parafii, asystent narodowy na Białorusi FZŚ i MF – o. Andrzej Szalkiewicz. Pomimo tak niewielkiej wspólnoty zakonnej, konwent franciszkański nadal tętni życiem duszpasterskim.

Przy kościele franciszkańskim wierni codziennie mają możliwość uczestnictwa we Mszy Świętej i skorzystania z Sakramentu Pojednania. Oprócz tego, bracia sprawują opiekę nad wieloma dziełami i grupami duszpasterskimi, takimi jak: Franciszkański Zakon Świeckich – wcześniej nazywany III Zakonem św. Franciszka. Należą do niego osoby, które w swoim codziennym świeckim życiu pragną zachowywać Ewangelię naszego Pana Jezusa Chrystusa za przykładem św. Franciszka, dla którego Chrystus był centrum życia w relacjach z Bogiem i ludźmi. Obecnie wspólnota FZŚ spotyka się co третią niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 12.30. Są to spotkania modlitewne i formacyjne. Członkowie wspólnoty pogłębiają swą wiarę, ducha pobożności i własnej tożsamości.

Młodzież Franciszkańska – są to młodzi ludzie, którzy czują się wezwani przez Ducha Świętego do przeżywania doświadczenia życia chrześcijańskiego w świetle orędzia św. Franciszka z Asyżu we wspólnocie, pogłębiając własne powołanie w obrębie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. MF spotyka się dwa razy w tygodniu: w piątek na spotkaniu formacyjnym, gdzie ze śpiewem i radością poznają postać św. Franciszka i jego "sposób na życie", by móc wprowadzać to w swoje życie; w soboty o godz. 18.30 na wspólnych Nieszporach, a po Mszy św. o godz. 19.00 na rozważaniu Słowa Bożego. Oprócz tego uczestniczą aktywnie w życiu parafialnym i społecznym poprzez posługę w wolontariacie, a co cztery lata spotykają się z Młodzieżą Franciszkańską z całego świata w Asyżu.

Rycerstwo Niepokalanej (MI) – stowarzyszenie założone przez św. Maksymiliana Marię Kolbego, które, rozpowszechniając Cudowny Medalik Niepokalanej, pragnie cały świat zdobyć dla Chrystusa. Członkowie tego stowarzyszenia poprzez takie środki jak modlitwa, pokuta i świadectwo życia chrześcijańskiego starają się o nawrócenie grzeszników i tych, którzy jeszcze nie poznali Chrystusa, zwłaszcza o nawrócenie nieprzyjaciół Kościoła, o zjednoczenie chrześcijaństwa oraz o uświęcenie wszystkich pod opieką i za pośrednictwem Niepokalanej. Modlitewne i formacyjne spotkania MI odbywają się w czwartą niedzielę każdego miesiąca po Mszy św. o godz. 12.30.

Uniwersytet Trzeciego Wieku gromadzi polską społeczność Grodna, zwłaszcza osoby starsze, w celu edukacyjnym z zakresu różnych dziedzin wiedzy: życia kulturalnego, społecznego i religijnego. Gromadzą się oni w świątyni franciszkańskiej co drugą niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 12.30.

Franciszkańskie duszpasterstwo obejmuje również katechizację dzieci i osób dorosłych, przygotowanie chłopców do służby przy ołtarzu, tj. ministrantów. Bracia mają swój wkład na polu intelektualnym przy Instytucie Teologii św. Metodego i Cyryla w Mińsku. Posługują też jako spowiednicy SS. Nazaretanek, SS. Miłosierdzia i SS. Sercanek. Spieszą z posługą sakramentalną i pasterską do osób chorych w Drugim Szpitalu Miejskim.

OO. Franciszkanie, mając tak wielkich i świętych poprzedników, którzy pracowali w tej prastarej świątyni pw. Matki Bożej Anielskiej, pragną kontynuować dzieło swego św. Założyciela, starannie wykonując obowiązki duszpasterskie. Ta misja i posługa Zakonu św. Franciszka odzwierciedla się w zawołaniu "PAX ET BONUM" – niesieniu ludziom pokoju i dobra.